Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 17. decembra 2020*

„Pritožba – Približevanje zakonodaj – Uredba (EU) št. 305/2011 – Usklajeni pogoji za trženje gradbenih proizvodov – Harmonizirani tehnični standardi in tehnični predpisi – Harmonizirani standardi EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 in EN 12285-2:2005 – Ničnostna tožba“

V združenih zadevah C-475/19 P in C-688/19 P,

zaradi dveh pritožb na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vloženih 20. junija in 18. septembra 2019,

Zvezna republika Nemčija, ki jo zastopajo J. Möller in R. Kanitz, agenta, skupaj z M. Kottmannom, M. Winkelmüllerjem in F. van Schewickom, Rechtsanwälte,

pritožnica (C-475/19 P in C-688/19 P),

drugi stranki v postopku sta

Evropska komisija, ki jo zastopajo C. Hermes, M. Huttunen in A. Sipos, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji (C-475/19 P in C-688/19 P),

Republika Finska, ki jo zastopata S. Hartikainen in A. Laine, agenta,

intervenientka na prvi stopnji (C-475/19 P),

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, L. Bay Larsen, sodnik, C. Toader (poročevalka), M. Safjan, in N. Jääskinen, sodnika,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

1 Zvezna republika Nemčija s pritožbo v zadevi C-475/19 P predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 10. aprila 2019, Nemčija/Komisija (T-229/17, neobjavljena, v nadaljevanju: prva izpodbijana sodba, EU:T:2019:236), s katero je to zavrnilo njeno tožbo za razglasitev, prvič, Sklepa Komisije (EU) 2017/133 z dne 25. januarja 2017 o omejeni ohranitvi sklica v *Uradnem listu Evropske unije* na harmonizirani standard EN 14342:2013 „Lesene talne obloge in parket: Lastnosti, vrednotenje skladnosti in označevanje“ v skladu z Uredbo (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2017, L 21, str. 113), drugič, Sklepa Komisije (EU) 2017/145 z dne 25. januarja 2017 o omejeni ohranitvi sklica na harmonizirani standard EN 14904:2006 „Podloge za športne dejavnosti – Notranje podloge za večnamensko uporabo: Specifikacija“ v skladu z Uredbo (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta v *Uradnem listu Evropske unije* (UL 2017, L 22, str. 62) (v nadaljevanju skupaj: prva sporna sklepa), tretjič, sporočila Komisije z dne 10. marca 2017 v okviru izvajanja Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (UL 2017, C 76, str. 32; v nadaljevanju: sporočilo o „izvajanju“) v delu, v katerem se nanaša na harmonizirana standarda EN 14342:2013 in EN 14904:2006, četrtič, sporočila Komisije z dne 11. avgusta 2017 v okviru izvajanja Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (UL 2017, C 267, str. 16) v delu, v katerem se nanaša na harmonizirana standarda EN 14342:2013 in EN 14904:2006, petič, sporočila Komisije z dne 15. decembra 2017 v okviru izvajanja Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (UL 2017, C 435, str. 41) v delu, v katerem se nanaša na harmonizirana standarda EN 14342:2013 in EN 14904:2006, in šestič, sporočila Komisije z dne 9. marca 2018 v okviru izvajanja Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (UL 2018, C 92, str. 139) v delu, v katerem se nanaša na harmonizirana standarda EN 14342:2013 in EN 14904:2006 (v nadaljevanju skupaj: tri druga sporna sporočila).

2 Zvezna republika Nemčija s pritožbo v zadevi C-688/19 P predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 9. julija 2019, Nemčija/Komisija (T-53/18, neobjavljena, v nadaljevanju: druga izpodbijana sodba, EU:T:2019:490), s katero je to zavrnilo njeno tožbo za razglasitev, prvič, Sklepa Komisije (EU) 2017/1995 z dne 6. novembra 2017 o ohranitvi v *Uradnem listu Evropske unije* sklica na harmonizirani standard EN 13341:2005 + A1:2011 o plastomernih stabilnih posodah za nadzemno skladiščenje kurilnega olja, kerozina in dizelskih pogonskih goriv v skladu z Uredbo (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2017, L 288, str. 36), in drugič, Sklepa Komisije (EU) 2017/1996 z dne 6. novembra 2017 o ohranitvi sklica na harmonizirani standard EN 12285-2:2005 o jeklenih rezervoarjih, izdelanih v delavnici, v skladu z Uredbo (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta v *Uradnem listu Evropske unije* (UL 2017, L 288, str. 39) (v nadaljevanju skupaj: druga sporna sklepa).

Pravni okvir

3 V uvodnih izjavah od 1 do 3 Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (UL 2011, L 88, str. 5) je navedeno:

„(1) Pravila držav članic zahtevajo, da so gradbeni objekti načrtovani in zgrajeni tako, da ne ogrožajo varnosti ljudi, domačih živali ali imetja ter ne škodujejo okolju.

(2) Ta pravila neposredno vplivajo na zahteve glede gradbenih proizvodov. Navedene zahteve se zato odražajo v nacionalnih standardih za proizvode, nacionalnih tehničnih soglasjih ter drugih nacionalnih tehničnih specifikacijah in določbah, povezanih z gradbenimi proizvodi. Razlike v navedenih zahtevah ovirajo trgovino v Uniji.

(3) Uredba ne bi smela vplivati na pravico držav članic, da določijo zahteve, ki jih smatrajo za potrebne za zagotovitev zaščite zdravja, okolja in delavcev pri uporabi gradbenih proizvodov.“

4 Člen 1 te uredbe, naslovljen „Vsebina“, določa:

„Ta uredba določa pogoje za dajanje na trg gradbenih proizvodov in omogočanje dostopa do njih z uvedbo usklajenih pravil o načinu navajanja lastnosti gradbenih proizvodov v zvezi z njihovimi bistvenimi značilnostmi in o uporabi oznake CE na teh proizvodih.“

5 Člen 2 navedene uredbe, naslovljen „Opredelitve pojmov“, določa:

„Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[…]

4. ‚bistvene značilnosti‘ pomenijo značilnosti gradbenega proizvoda, ki se nanašajo na osnovne zahteve za gradbene objekte;

[…]“

6 Člen 3 Uredbe št. 305/2011, naslovljen „Osnovne zahteve za gradbene objekte in bistvene značilnosti gradbenih proizvodov“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Osnovne zahteve za gradbene objekte iz Priloge I so osnova za pripravo mandatov za standardizacijo in harmoniziranih tehničnih specifikacij.

2. Bistvene značilnosti gradbenih proizvodov se določijo v harmoniziranih tehničnih specifikacijah v zvezi z osnovnimi zahtevami za gradbene objekte.“

7 Člen 8 te uredbe, naslovljen „Splošna načela in uporaba oznake CE“, v odstavku 4 določa:

„Države članice na svojem ozemlju ali pod svojo pristojnostjo ne prepovejo ali ovirajo dostopnosti gradbenih proizvodov z oznako CE na trgu ali njihove uporabe, kadar navedene lastnosti ustrezajo zahtevam za tako uporabo v tej državi članici.“

8 Člen 17 navedene uredbe, naslovljen „Harmonizirani standardi“, določa:

„1. Harmonizirane standarde pripravijo evropski organi za standardizacijo, ki so našteti v Prilogi I k Direktivi 98/34/ES [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 20, str. 337)], in sicer na podlagi zahtev (v nadaljnjem besedilu: mandati), ki jih predloži Komisija v skladu s členom 6 navedene direktive po posvetovanju s stalnim odborom za gradbeništvo iz člena 64 te uredbe (v nadaljnjem besedilu: stalni odbor za gradbeništvo).

[…]

3. Harmonizirani standardi določajo metode in merila za ocenjevanje lastnosti gradbenih proizvodov v zvezi z njihovimi bistvenimi značilnostmi.

Harmonizirani standard se nanaša na predvideno uporabo proizvodov, kadar je to predvideno v zadevnem mandatu.

Harmonizirani standardi po potrebi določajo metode za ocenjevanje lastnosti gradbenih proizvodov v zvezi z njihovimi bistvenimi značilnostmi, ki so manj zahtevne od preskušanja, če to ne vpliva na točnost, zanesljivost ali stabilnost rezultatov.

[…]

5. Komisija oceni skladnost harmoniziranih standardov, ki jih pripravijo evropski organi za standardizacijo, z ustreznim mandatom.

Komisija objavi v *Uradnem listu Evropske unije* seznam sklicev na harmonizirane standarde, ki so v skladu z ustreznimi mandati.

Za vsak harmonizirani standard na seznamu se določi(-jo):

(a) sklici na morebitne nadomeščene harmonizirane tehnične specifikacije;

(b) datum začetka sočasne veljavnosti;

(c) datum zaključka sočasne veljavnosti.

Komisija objavi kakršne koli posodobitve navedenega seznama.

Z datumom začetka sočasne veljavnosti je mogoče uporabljati harmonizirani standard za pripravo izjave o lastnostih za gradbeni proizvod, zajet v tem standardu. Nacionalni organi za standardizacijo imajo obveznost prenosa harmoniziranih standardov v skladu z Direktivo 98/34/ES.

Brez poseganja v člene 36 do 38 je harmonizirani standard z datumom zaključka sočasne veljavnosti edino sredstvo za pripravo izjave o lastnostih za gradbeni proizvod, zajet v tem standardu.

Po obdobju sočasne veljavnosti se vsi nasprotujoči nacionalni standardi ukinejo, države članice pa razveljavijo vse nasprotujoče nacionalne določbe.“

9 Člen 18 Uredbe št. 305/2011, naslovljen „Uradno nasprotovanje harmoniziranim standardom“, določa:

„1. Kadar država članica ali Komisija meni, da harmonizirani standard ne izpolnjuje v celoti zahtev iz ustreznega mandata, zadevna država članica ali Komisija po posvetovanju s stalnim odborom za gradbeništvo zadevo predloži odboru, ustanovljenemu s členom 5 Direktive 98/34/ES, in navede svoje argumente. Odbor po posvetovanju s pristojnimi evropskimi organi za standardizacijo nemudoma da svoje mnenje.

2. Glede na mnenje odbora, ustanovljenega s členom 5 Direktive 98/34/ES, se Komisija odloči, da objavi, ne objavi, objavi z omejitvijo, ohrani, ohrani z omejitvijo ali umakne sklic na zadevni standard v *Uradnem listu Evropske unije*.

3. Komisija o svoji odločitvi obvesti zadevni evropski organ za standardizacijo in, če je to potrebno, zahteva spremembo zadevnih harmoniziranih standardov.“

10 Člen 19 te uredbe, naslovljen „Evropski ocenjevalni dokument“, v odstavku 1 določa:

„Organizacija [organov za tehnično ocenjevanje] na podlagi zahteve proizvajalca za evropsko tehnično oceno pripravi in sprejme evropski ocenjevalni dokument za kateri koli gradbeni proizvod, ki ni ali ni v celoti zajet v harmoniziranem standardu in za katerega v skladu z obstoječim harmoniziranim standardom ni mogoče v celoti oceniti lastnosti v zvezi z njegovimi bistvenimi značilnostmi, ker med drugim:

[…]

(b) metoda ocenjevanja, predvidena v harmoniziranem standardu, vsaj za eno bistveno značilnost proizvoda ni primerna ali

(c) harmonizirani standard vsaj za eno bistveno značilnost tega proizvoda ne določa nobene metode ocenjevanja.“

11 Priloga I k navedeni uredbi podrobneje določa „osnovne zahteve za gradbene objekte“. Točka 3 te priloge, naslovljena „Higiena, zdravje in okolje“, določa:

„Gradbeni objekti morajo biti načrtovani in grajeni tako, da skozi celoten življenjski cikel ne bodo ogrožali higiene ali zdravja in varnosti delavcev, oseb v objektu ali sosedov ali povzročali prekomernih posledic za kakovost okolja ali podnebje skozi njihov celotni življenjski cikel, predvsem zaradi:

[…]

(b) emisij nevarnih snovi, hlapnih organskih spojin (HOS), toplogrednih plinov ali nevarnih delcev v zraku v zaprtih prostorih ali zraku na prostem;

[…]“

12 Direktivo 98/34 je nadomestila Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2012, L 316, str. 12).

13 Odbor, ustanovljen s členom 5 Direktive 98/34, je bil nadomeščen z odborom iz člena 22 Uredbe št. 1025/2012 v njeni prvotni različici.

Dejansko stanje

Zadeva C-475/19 P

14 Dejansko stanje spora je povzeto v točkah od 5 do 13 prve izpodbijane sodbe tako:

„5 Evropska komisija je 12. novembra 1997 Evropskemu odboru za standardizacijo [(CEN)] podelila mandat z referenčno številko M/119 za pripravo harmoniziranih standardov za talne obloge. Ti standardi so morali vključevati vrsto bistvenih značilnosti, kot so požarna odpornost, nepropustnost, odpornost na poškodbe, emisije azbesta, formaldehida, vsebnost pentaklorofenola. Mandat M/119 je bil podeljen na podlagi Direktive [Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic, ki se nanašajo na gradbene proizvode

(89/106/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 9, str. 296)] in spremenjen z mandatom M/137 z dne 25. julija 2000 in z mandatom M/119 rev.1 z dne 22. junija 2010, da bi se vanj vključile emisije več drugih nevarnih snovi, kot so hlapne organske spojine (HOS).

6 Med temi standardi je harmonizirani standard EN 14342:2013 ‚Lesene talne obloge in parket: Lastnosti, vrednotenje skladnosti in označevanje' vseboval metode in merila za ocenjevanje lastnosti v zvezi z vrsto bistvenih značilnosti. Glede izpusta drugih nevarnih snovi, kot so HOS, je klavzula 4.4 harmoniziranega standarda EN 14342:2013 določala:

‚Nacionalni predpisi o nevarnih snoveh lahko zahtevajo preverjanje in izjavo o izpustu drugih nevarnih snovi, včasih pa tudi njihovo vsebnost, poleg tistih iz drugih členov, če so gradbeni proizvodi, na katere se nanaša ta standard, dani na te trge.

Če ni usklajenih evropskih preskusnih metod, je treba preveriti in podati izjavo o izpustu/vsebnosti ob upoštevanju nacionalnih določb, ki veljajo na kraju uporabe […]'

7 Harmonizirani standard EN 14904:2006 ‚Podloge za športne dejavnosti – Notranje podloge za večnamensko uporabo: Specifikacija' se je prav tako nanašal na vrsto bistvenih značilnosti, kot so trenje, trajnost, požarna odpornost, emisije formaldehida in vsebnost pentaklorofenola. Glede drugih nevarnih snovi je bilo v opombi 1 k Prilogi ZA.1 k navedenemu harmoniziranemu standardu navedeno:

‚Poleg morebitnih posebnih členov o nevarnih snoveh v tem standardu lahko obstajajo druge zahteve za proizvode, ki jih vsebuje ta standard. Za uskladitev z določbami Evropske direktive o gradbenih proizvodih se morajo te zahteve upoštevati, kadar je to ustrezno.'

8 Zvezna republika Nemčija je 21. avgusta 2015 na podlagi člena 18 Uredbe št. 305/2011 pri Komisiji vložila uradno nasprotovanje zoper harmonizirana standarda EN 14342:2013 in EN 14904:2006.

9 Zvezna republika Nemčija je zatrjevala, da sporna standarda ne izpolnjujeta v celoti mandata, ki ga je podelila Komisija, in da bistvene značilnosti gradbenih proizvodov niso bile ugotovljene v skladu s členom 3(2) Uredbe št. 305/2011. Navedla je, da ta standarda kršita člen 17(3) Uredbe št. 305/2011 in mandat M/119, ker ne vsebujeta usklajenih postopkov ocenjevanja glede izpusta drugih nevarnih snovi, kot so HOS.

10 Zvezna republika Nemčija je nato zahtevala, naj se do sprejetja usklajenih metod preverjanja izpusta drugih nevarnih snovi in emisije ali vsebnosti navedenih snovi sklici na standarda umaknejo iz *Uradnega lista Evropske unije* ali, podredno, naj se objavijo s pridržkom, tako da se sporne klavzule standardov o izpustu drugih nevarnih snovi štejejo za neharmonizirane, in da se državam članicam dovoli sprejetje nacionalnih določb o metodah preverjanja, da bi se spoštovale osnovne zahteve za gradbene objekte na področju zdravja.

11 Komisija je 25. januarja 2017 sprejela [prva sporna sklepa].

12 Člen 1 Sklepa 2017/133 določa:

‚Sklic na harmonizirani standard EN 14342:2013 ‚Lesene talne obloge in parket: Lastnosti, vrednotenje skladnosti in označevanje' se ohrani z omejitvijo.

Komisija na seznam sklicev na harmonizirane standarde, objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*, doda naslednjo omejitev: ‚Klavzula 4.4. standarda EN 14342:2013 se izvzame s področja uporabe objavljenega sklica.'

13 Člen 1 Sklepa 2017/145 določa:

‚Sklic na harmonizirani standard EN 14904:2006 ‚Podloge za športne dejavnosti – Notranje podloge za večnamensko uporabo: Specifikacija‘ se ohrani z omejitvijo.

Komisija na seznam sklicev na harmonizirane standarde, objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*, doda naslednjo omejitev: ‚Opomba 1 Priloge ZA.1 k standardu EN 14904:2006 se izvzame s področja uporabe objavljenega sklica.‘“

15 Komisija je 10. marca 2017 objavila sporočilo o „izvajanju“, v katerem je bil povzet seznam vseh harmoniziranih standardov na področju Uredbe št. 305/2011. V zvezi s standardoma EN 14342:2013 in EN 14904:2006 so bile v tem sporočilu v bistvu navedene omejitve, ki so že bile navedene v prvih spornih sklepih.

16 Komisija je 11. avgusta 2017, 15. decembra 2017 in 9. marca 2018 objavila tri druga sporna sporočila.

Zadeva C-688/19 P

17 Dejansko stanje spora je povzeto v točkah od 1 do 12 druge izpodbijane sodbe tako:

„1 [Komisija] je 26. februarja 1999 [CEN] podelila mandat z referenčno številko M/131 za pripravo harmoniziranih standardov za cevi, rezervoarje in pribor (fitingi), ki ne vstopijo v stik z vodo, namenjeno za prehrano ljudi. Ti standardi so morali vključevati vrsto bistvenih značilnosti, kot so mehanska odpornost in stabilnost, odpornost proti drobljenju, nosilna zmogljivost in tesnjenje.

2 Leta 2004 je CEN sprejel harmonizirani standard EN 12285-2:2005 za jeklene rezervoarje. Značilnost lastnosti ‚mehanske odpornosti in stabilnosti‘, navedena v mandatu M/131, je obravnavana v preglednicah oddelka ZA., v katerih je določeno, da morajo proizvodi, kar zadeva debelino sten, izpolnjevati zahteve iz klavzule 4.3.6.1 in preglednice 3 harmoniziranega standarda. Ta klavzula in ta preglednica določata minimalne debeline sten, ki jim morajo zadostiti zadevni rezervoarji.

3 CEN je leta 2005 in 2010 sprejel harmonizirani standard EN 13341:2005 + A1:2011 za plastomerne stabilne posode. Ta standard je vseboval metode in merila za ocenjevanje lastnosti v zvezi z več bistvenimi značilnostmi. Značilnost v zvezi z lastnostjo ‚mehanska odpornost in stabilnost‘, navedena v mandatu M/131, je obravnavana v preglednicah oddelka ZA.1 Priloge ZA, v katerih je določeno, da morajo proizvodi izpolnjevati zahteve iz preglednic 4, 5 in 6 harmoniziranega standarda glede debeline sten. V teh preglednicah 4, 5 in 6 so navedene minimalne debeline sten, ki jim morajo zadostiti zadevne posode.

4 Harmonizirana standarda ne vsebujeta posebnih zahtev ali posebnih metod za ocenjevanje, če bi se te posode uporabljale na potresnih ali poplavnih območjih. Prav tako ne vsebujeta zahtev glede pritrditve posod za gradnjo v zemljo.

5 Enako velja za lastnosti ‚odpornost proti drobljenju‘ in ‚nosilna zmogljivost‘, za kateri navedena harmonizirana standarda ne vsebujeta nobene metode ali merila za ocenjevanje navedenih lastnosti.

6 Zvezna republika Nemčija je 21. avgusta 2015 v skladu s členom 18 Uredbe [št. 305/2011] Komisiji podala uradna nasprotovanja zoper harmonizirana standarda EN 13341:2005 + A1:2011 in EN 12285-2:2005.

7 Zvezna republika Nemčija je menila, da sporna standarda nista v celoti izpolnjevala mandata M/131, ki ga je podelila Komisija, in da bistvene značilnosti gradbenih proizvodov niso bile ugotovljene v skladu s členom 3(2) Uredbe št. 305/2011. Navedla je, da ta standarda kršita člen 17(3) Uredbe št. 305/2011 in mandat M/131, ker ne vsebujeta metod za določanje lastnosti v zvezi z mehansko odpornostjo in stabilnostjo, odpornostjo na drobljenje in nosilno zmogljivostjo, zlasti pri uporabi navedenih proizvodov na potresnih in poplavnih območjih.

8 Zvezna republika Nemčija je nato v zvezi s harmoniziranima standardoma EN 13341:2005 + A1:2011 in EN 12285-2:2005 zahtevala, naj se do sprejetja usklajenih metod preverjanja mehanske odpornosti in stabilnosti, odpornosti na drobljenje in nosilno zmogljivost na potresnih in poplavnih območjih sklici na standarda v *Uradnem listu Evropske unije* objavijo z omejitvami ali podredno, da se standarda umakneta iz *Uradnega lista Evropske unije* za plastomerne stabilne posode in jeklene rezervoarje, izdelane v delavnici.

9 Komisija se je po posvetovanju s stalnim odborom za gradbeništvo, ustanovljenim v členu 64 Uredbe št. 305/2011, obrnila na odbor, ustanovljen s členom 22 Uredbe [št. 1025/2012]. Ta odbor je podal mnenje o uradnem nasprotovanje.

10 Komisija je 6. novembra 2017 sprejela [druga sporna sklepa].

11 Člen 1 Sklepa 2017/1995 določa:

> ‚Sklic na harmonizirani standard EN 13341:2005 + A1:2011 ‚Plastomerne stabilne posode za nadzemno skladiščenje kurilnega olja, kerozina in dizelskih pogonskih goriv – Posode iz pihanega polietilena, rotacijsko oblikovanega polietilena in iz poliamida 6, proizvedenega z anionsko polimerizacijo – Zahteve in preskusne metode‘ v *Uradnem listu Evropske unije* se ohrani.‘

12 Člen 1 Sklepa 2017/1996 določa:

> ‚Sklic na harmonizirani standard EN 12285-2:2005 ‚Jekleni rezervoarji, izdelani v delavnici – 2. del: Vodoravni valjasti enoplaščni in dvoplaščni rezervoarji nadzemne izvedbe za gorljive in negorljive tekočine, ki onesnažujejo vodo‘ v *Uradnem listu Evropske unije* se ohrani.“‘

Tožbi, vloženi pri Splošnem sodišču in izpodbijani sodbi

Zadeva T-229/17

18 Zvezna republika Nemčija je 19. aprila 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti prvih spornih sklepov in sporočila o „izvajanju“.

19 Republika Finska je 4. avgusta 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v podporo predlogom Zvezne republike Nemčije. Predsednik prvega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 1. septembra 2017 to intervencijo dovolil.

20 Zvezna republika Nemčija je v skladu s členom 86(3) Poslovnika Splošnega sodišča 9. oktobra 2017, 2. marca 2018 in 20. maja 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tri vloge za prilagoditev tožbe, s katerimi je predlagala razglasitev ničnosti treh drugih spornih sporočil.

21 Zvezna republika Nemčija je v utemeljitev tožbe navedla tri tožbene razloge, pri čemer se je prvi v bistvu nanašal na bistveno kršitev postopka, ki izhaja iz člena 18 Uredbe št. 305/2011, drugi na kršitev obveznosti obrazložitve in tretji na kršitev materialnopravnih določb navedene uredbe.

22 Splošno sodišče je s prvo izpodbijano sodbo tožbo zavrnilo kot delno nedopustno v delu, v katerem se je nanašala na sporočilo o „izvajanju“ in tri druga sporna sporočila, in kot delno neutemeljeno v delu, v katerem se je nanašala na prva sporna sklepa.

Zadeva T-53/18

23 Zvezna republika Nemčija je 31. januarja 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti drugih spornih sklepov.

24 Zvezna republika Nemčija je v utemeljitev tožbe navedla dva tožbena razloga, od katerih se je prvi v bistvu nanašal na kršitev obveznosti obrazložitve, drugi pa na kršitev materialnopravnih določb Uredbe št. 305/2011.

25 Splošno sodišče je z drugo izpodbijano sodbo tožbo v celoti zavrnilo.

Postopka pred Sodiščem in predlogi strank

26 Zvezna republika Nemčija s pritožbo v zadevi C-475/19 P Sodišču predlaga, naj:

– prvo izpodbijano sodbo razveljavi;

– prva sporna sklepa razglasi za nična;

– sporočilo o „izvajanju“ in tri druga sporna sporočila razglasi za nične;

– podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču v razsojanje v delu, v katerem se nanaša na predloge za razglasitev ničnosti prvih spornih sklepov, sporočila o „izvajanju“ in treh drugih spornih sporočil;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

27 Republika Finska Sodišču predlaga, naj ugodi pritožbenim predlogom Zvezne republike Nemčije v zadevi C-475/19 P.

28 Zvezna republika Nemčija s pritožbo v zadevi C-688/19 P Sodišču predlaga, naj:

– drugo izpodbijano sodbo razveljavi;

– druga sporna sklepa razglasi za nična;

– podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču v razsojanje v delu, v katerem se nanaša na predloga za razglasitev ničnosti drugih spornih sklepov;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

29 Komisija Sodišču predlaga, naj:

– pritožbi v celoti zavrne in

– pritožnici naloži plačilo stroškov.

30 S sklepom predsednika prvega senata z dne 15. septembra 2020 sta bili zadevi C-475/19 P in C-688/19 P združeni za izdajo sodbe.

Pritožbi

Ugovor nedopustnosti

Trditve strank

31 Komisija se sklicuje na nedopustnost pritožb v smislu, da pritožbi zgolj ponavljata trditve, navedene pred Splošnim sodiščem, in ne opredeljujeta grajanih točk izpodbijanih sodb.

32 Zvezna republika Nemčija predlaga zavrnitev tega ugovora.

Presoja Sodišča

33 Iz člena 168(1)(d) in člena 169(2) Poslovnika Sodišča izhaja, da je treba v pritožbi natančno opredeliti izpodbijane dele obrazložitve sodbe, katere razveljavitev se predlaga, in natančno navesti pravne trditve, ki ta predlog posebej utemeljujejo, sicer pritožba ali zadevni pritožbeni razlog nista dopustna. Tako zahtev po obrazložitvi, ki izhajajo iz teh določb, ne izpolnjuje pritožba, ki samo ponavlja ali dobesedno navaja razloge in trditve, ki so bili navedeni pred Splošnim sodiščem. Vendar se pravna vprašanja, obravnavana na prvi stopnji, lahko ponovno obravnavajo v pritožbenem postopku, če pritožnik izpodbija to, kako je Splošno sodišče razlagalo ali uporabilo pravo Unije (sklep z dne 5. septembra 2019, Iceland Foods/EUIPO, C-162/19 P, neobjavljen, EU:C:2019:686, točka 5 (stališče generalnega pravobranilca, točka 6 in navedena sodna praksa)).

34 V obravnavanem primeru so v pritožbah, obravnavanih v celoti, dovolj natančno opredeljeni grajane točke izpodbijanih sodb in razlogi, iz katerih naj bi bilo po mnenju pritožnice pravo napačno uporabljeno, in ne gre le za ponavljanje ali ponovno navajanje trditev, ki so bile predstavljene pred Splošnim sodiščem, kot je navedla Komisija, kar posledično Sodišču omogoča, da izvede svoj nadzor zakonitosti.

35 Ker je pritožnica tako izpolnila zahteve po obrazložitvi, na katere je opozorjeno v točki 33 te sodbe, je treba ugovor nedopustnosti, ki ga je uveljavljala Komisija, zavrniti.

Vsebinska presoja

36 Zvezna republika Nemčija v utemeljitev pritožbe v zadevi C-475/19 P navaja tri pritožbene razloge. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 263, prvi odstavek, PDEU, ker Splošno sodišče v prvi izpodbijani sodbi v bistvu ni upoštevalo dejstva, da so imeli sporočilo o „izvajanju“ in tri druga sporna sporočila pravne učinke, ki so ločeni od pravnih učinkov prvih spornih sklepov. Z drugim pritožbenim razlogom trdi, da ta sodba krši člen 18(2) Uredbe št. 305/2011 v povezavi s členom 17(5) te uredbe, ker te določbe ne le pooblaščajo Komisijo, ampak jo zavezujejo, da sprejme enega od ukrepov, ki jih je predlagala Zvezna republika Nemčija. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 18(2) navedene uredbe v povezavi s členom 3(1) in (2) ter členom 17(3) iste uredbe, ker te določbe Komisijo zavezujejo, da preuči, ali sta standarda iz prvih spornih sklepov ogrožala spoštovanje osnovnih zahtev za gradbene objekte.

37 Republika Finska je intervenirala v podporo drugemu in tretjemu pritožbenemu razlogu v zadevi C-475/19 P.

38 Zvezna republika Nemčija v zadevi C-688/19 P v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 18(2) Uredbe št. 305/2011 v povezavi s členom 17(5) te uredbe, ker naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo, da ti določbi ne le pooblaščata Komisijo, ampak jo

zavezujeta, da sprejme enega od ukrepov, ki jih je predlagala Zvezna republika Nemčija. Z drugim pritožbenim razlogom zatrjuje, da druga izpodbijana sodba krši člen 18(2) navedene uredbe v povezavi s členom 3(1) in (2) ter členom 17(3) iste uredbe, ker naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo dejstva, da te določbe Komisijo zavezujejo, da preveri, ali standarda, na katere se nanašata druga sporna sklepa, ogrožata spoštovanje osnovnih zahtev, ki veljajo za gradbene objekte.

Prvi pritožbeni razlog v zadevi C-475/19 P: domnevna pravna veljavnost spornih sporočil

– *Trditve strank*

39 Prvi pritožbeni razlog Zvezne republike Nemčije je sestavljen iz dveh delov.

40 V prvem delu pritožnica trdi, da v nasprotju s tem, kar je razsodilo Splošno sodišče, sporočilo o „izvajanju“ in tri druga sporna sporočila ustvarjajo zavezujoče pravne učinke. V skladu s členom 17(5) Uredbe št. 305/2011 naj bi namreč to, da Komisija seznam sklicev na harmonizirane standarde objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, omogočilo, da se harmonizirani standard uporablja od datuma začetka sočasne veljavnosti in da je ta uporaba obvezna od datuma zaključka sočasne veljavnosti, da bi se pripravila izjava o lastnostih za gradbeni proizvod, zajet v tem standardu. Splošno sodišče naj bi torej napačno presodilo, da ta sporočila nimajo novih pravnih učinkov v razmerju do pravnih učinkov prvih spornih sklepov.

41 Pritožnica v drugem delu Splošnemu sodišču očita odločitev, da bi morala dokazati, da so navedena sporočila vplivala na njene interese ali da so bistveno spremenila njen pravni položaj, medtem ko državi članici ni treba dokazati, da ima akt pravne učinke, ki se nanjo nanašajo osebno ali ki vplivajo na njene interese.

42 Komisija predlaga, naj se oba dela tega pritožbenega razloga zavrneta.

– *Presoja Sodišča*

43 V zvezi s prvim delom prvega pritožbenega razloga je treba navesti –, da kot je v bistvu razvidno iz točk 42, 43 in 64 prve izpodbijane sodbe, sta prva sporna sklepa imela pravne učinke za pritožnico, tako v tem, da je bil njen glavni zahtevek zavrnjen, kot v tem, da je bilo njenemu subsidiarnemu zahtevku delno ugodeno. Komisija je, da bi temu zahtevku delno ugodila, za namene izvajanja sprejela štiri sporna sporočila.

44 Kot je Splošno sodišče pravilno presodilo v točki 49 prve izpodbijane sodbe, se zato sporočila Komisije v okviru izvajanja Uredbe št. 305/2011, če se na podlagi delnega sprejetja pridržka, ki ga je država članica izrazila na podlagi člena 18(1) te uredbe, nanašajo le na posodobitev seznama vseh sklicev harmoniziranih standardov, glede zadevnih harmoniziranih standardov v resnici omejujejo na to, da se v njih sklicuje le na ta standarda, ne da bi ustvarjala druge pravne učinke kot tiste, ki so že nastali za to državo članico s sklepi, ki jih je ta institucija sprejela na podlagi člena 18(2) navedene uredbe.

45 Ker je, kot je razvidno iz točk od 43 do 45 prve izpodbijane sodbe, iz namena, vsebine in sobesedila sporočila o „izvajanju“ in treh drugih spornih sporočil ter z njimi povezane podrobne analize razvidno, da je bil njihov namen v bistvu povzeti omejitve, ki so že bile navedene v prvih spornih sklepih, je Splošno sodišče utemeljeno štelo, da navedena sporočila ne morejo imeti samostojnih pravnih učinkov.

46 Iz tega izhaja, da je treba ta del zavrniti.

47 Drugi del prvega pritožbenega razloga je treba zavrniti kot brezpredmeten, saj bi ga bilo mogoče sprejeti le, če bi bilo ugotovljeno, da bi sporočila, ki jih je Komisija sprejela v okviru izvajanja Uredbe št. 305/2011, imela samostojne pravne učinke.

48 V teh okoliščinah je treba prvi pritožbeni razlog v zadevi C-475/19 P zavrniti.

Drugi in tretji pritožbeni razlog v zadevi C-475/19 P ter prvi in drugi pritožbeni razlog v zadevi C-688/19 P: razlaga člena 18(2) Uredbe št. 305/2011

– *Trditve strank*

49 Zvezna republika Nemčija v drugem pritožbenem razlogu v zadevi C-475/19 P in v prvem pritožbenem razlogu v zadevi C-688/19 P v bistvu trdi, da je Splošno sodišče kršilo člen 18(2) Uredbe št. 305/2011. Navesti je treba, da sta drugi pritožbeni razlog v zadevi C-475/19 P in prvi pritožbeni razlog v zadevi C-688/19 P, ki sta oba sestavljena iz treh delov, oblikovana podobno.

50 V prvem in drugem delu pritožnica opozarja, da je Komisija upravičena oblikovati pridržek glede nekega harmoniziranega standarda, kot ji je sicer pritožnica predlagala, naj to stori v obravnavanem primeru. Tako naj Komisija ne bi imela le možnosti, ampak tudi obveznost, da le delno doseže nastanek pravnih učinkov, določenih s to uredbo, glede standarda, ki ne izpolnjuje v celoti zahtev iz ustreznega mandata, kot naj bi to jasno izhajalo iz besedila člena 18(2) Uredbe št. 305/2011.

51 Tako naj bi iz člena 17(5), drugi pododstavek, te uredbe izhajalo, da bi se morala Komisija ob objavi harmoniziranih standardov, ki so v skladu s prejetimi mandati, omejiti na objavo sklicev na standarde, ki so v celoti v skladu s temi mandati.

52 Ker je poleg tega postopek iz člena 18 Uredbe št. 305/2011 druga plat postopka iz člena 17(5), drugi pododstavek, te uredbe, tega, kar zadnjenavedena določba prepoveduje, člen 18(2) navedene uredbe ne more dovoljevati.

53 V tretjem delu pritožnica graja „široko diskrecijsko pravico“, ki naj bi jo Splošno sodišče v prvi in drugi izpodbijani sodbi priznalo Komisiji. Kot naj bi namreč Sodišče razsodilo v točki 43 sodbe z dne 27. oktobra 2016, James Elliott Construction (C-613/14, EU:C:2016:821), je priprava harmoniziranega standarda sicer zaupana subjektu zasebnega prava, vendar pa je ta standard vseeno potreben in natančno predpisan ukrep za izvajanje bistvenih zahtev, opredeljenih s pravom Unije, ki se izvaja na pobudo, na podlagi usmeritev in pod nadzorom Komisije. V tem okviru bi morala Komisija opraviti svojo nalogo preverjanja formalnih in materialnih vidikov.

54 Tudi tretji pritožbeni razlog v zadevi C-475/19 P in drugi pritožbeni razlog v zadevi C-688/19 P sta oblikovana podobno.

55 Po mnenju pritožnice Splošno sodišče ni upoštevalo dejstva, da je Komisija na podlagi člena 18(2) Uredbe št. 305/2011 v povezavi s členom 3(1) in (2) ter členom 17(3) te uredbe zavezana preučiti, ali harmonizirani standardi državam članicam omogočajo, da zagotovijo spoštovanje osnovnih zahtev za gradbene objekte. Harmonizirani standardi bi namreč morali omogočati ocenjevanje lastnosti gradbenega proizvoda, ki ustreza njegovim bistvenim značilnostim, da bi zadostili osnovnim zahtevam za gradbene objekte.

56 Republika Finska, ki intervenira v podporo drugemu in tretjemu pritožbenemu razlogu v zadevi C-475/19 P, v bistvu navaja, da Splošno sodišče ni upoštevalo dejstva, da je Komisija na podlagi Uredbe št. 305/2011 zavezana preveriti, ali je s harmoniziranim standardom mogoče spoštovati osnovne zahteve za gradbene objekte glede vseh elementov, ki se zahtevajo z mandatom, na katerem temelji ta

standard. Če bi se tako neki standard kakor koli izkazal za nepopoln, naj bi bila Komisija zavezana priznati, da države članice, če navedeni standard ne zajema meril za ocenjevanje osnovnih zahtev, določenih v mandatu, ohranijo možnost uvedbe nacionalnih zahtev glede teh bistvenih značilnosti.

57 Komisija predlaga zavrnitev drugega in tretjega pritožbenega razloga v zadevi C-475/19 P ter prvega in drugega pritožbenega razloga v zadevi C-688/19 P.

– *Presoja Sodišča*

58 Na prvem mestu, iz besedila člena 18(1) Uredbe št. 305/2011 izhaja, da se postopek uradnega nasprotovanja začne, kadar država članica ali Komisija meni, da harmonizirani standard ne izpolnjuje „v celoti“ zahtev iz ustreznega mandata, kar vključuje tako primer, v katerem bi bil ta standard nepopoln glede na ta mandat, kot tudi primer, v katerem nekatere točke tega mandata ne bi bile upoštevane v tem standardu.

59 Na podlagi iste določbe mora Komisija, kadar je izdano nasprotovanje, po posvetovanju s stalnim odborom za gradbeništvo in odborom, ustanovljenim s členom 22 Uredbe št. 1025/2012, presoditi, ali standard vsaj delno izpolnjuje zahteve iz mandata. Če je tako, mora torej Komisija odločiti, ali je treba ta standard ali del tega standarda, ki izpolnjuje te zahteve, v celoti ali delno objaviti ali ohraniti v *Uradnem listu Evropske unije* ali ga iz njega umakniti.

60 Nasprotno pa člen 18(2) Uredbe št. 305/2011 ne določa, da lahko ta institucija sklicu na harmonizirani standard poleg objave ali ohranitve z omejitvijo doda tudi pridržke, kot so pridržki, ki jih je želela pritožnica.

61 Res je, da izraz „delno“, ki se pojavlja med drugim v francoski ali italijanski jezikovni različici člena 18(2) Uredbe št. 305/2011, v nekaterih drugih jezikovnih različicah te določbe, kot so nemška, angleška, španska in poljska različica, ustreza izrazu „s pridržkom“ ali „z omejitvami“. Vendar Komisija v okviru postopka, določenega v členu 18 te uredbe, državam članicam ne more dovoliti, da s pridržkom dopolnijo vsebino ne popolnoma harmoniziranega standarda, sicer bi posegla v pristojnosti, ki so tako s členom 17 kot členom 18(3) navedene uredbe priznane evropskim organom za standardizacijo, ki so edini pristojni za določanje ali za spreminjanje vsebine standarda glede na podeljeni mandat.

62 Tudi v tem oziru ostajajo glede na mnenje odbora, določenega v členu 22 Uredbe št. 1025/2012, neobjava, objava, popolna ali delna ohranitev in umik sklicev na harmonizirani standard, ki je v celoti ali delno skladen z ustreznim mandatom, možnost, ki jo ima Komisija, in ne obveznost, ki bi bila naložena tej instituciji.

63 V obravnavanem primeru je Splošno sodišče po eni strani v točki 94 prve izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da trditev pritožnice, da Komisija ni presojala skladnosti zadevnih harmoniziranih standardov z ustreznim mandatom, nima dejanske podlage, ker je ta institucija v točkah 9, 11, 14 in 15 obrazložitve prvih spornih sklepov v zvezi z zadevnimi klavzulami priznala, da manjkajo potrebna merila in metode za ocenjevanje lastnosti drugih nevarnih snovi, tako da se morajo te klavzule, ker se ne uporabljajo, izrecno izključiti s področja uporabe sklicev na zadevna harmonizirana standarda. S tem je Komisija v prvih spornih sklepih uporabila možnost, ki ji je priznana, da le delno ohrani sklice na harmonizirana standarda.

64 Po drugi strani je Splošno sodišče v točkah 42 in 44 druge izpodbijane sodbe pravilno navedlo, da čeprav „zadevna harmonizirana standarda ne ustrezata v celoti mandatu in [čeprav] značilnosti lastnosti, kot so odpornost proti drobljenju, nosilna zmogljivost in tesnjenje, niso vključene v metode in merila za ocenjevanje lastnosti zadevnih harmoniziranih standardov“, ta okoliščina ne more privesti

do „razglasitve ničnosti [drugih izpodbijanih] sklepov, ker v navedenem mandatu ni nobenih navedb o določitvi meril glede lastnosti v zvezi z namestitvijo in uporabo rezervoarjev na potresnih ali poplavnih območjih“.

65 Na drugem mestu je treba spomniti, da – kot izhaja iz uvodnih izjav 1 in 2 Uredbe št. 305/2011 – pravila držav članic sicer zahtevajo, da so „gradbeni objekti“ načrtovani in izvedeni tako, da ne ogrožajo varnosti ljudi, domačih živali in premoženja ter da se ne škodi okolju, vendar ta pravila neposredno vplivajo na zahteve, ki veljajo za „gradbene proizvode“, ki zaradi svoje različnosti ovirajo njihovo trgovino znotraj Unije.

66 Za izboljšanje njihovega prostega pretoka Uredba št. 305/2011 – kot je to določeno v njenem členu 1 – opredeljuje pogoje, ki veljajo za dajanje gradbenih proizvodov na trg in za omogočanje dostopa do njih, z uvedbo usklajenih pravil tako o načinu navajanja lastnosti teh proizvodov v zvezi z njihovimi bistvenimi značilnostmi, kot o uporabi oznake CE na navedenih proizvodih.

67 V skladu s členom 8(4) Uredbe št. 305/2011 države članice na svojem ozemlju ali pod svojo pristojnostjo ne prepovejo ali ovirajo dostopnosti „gradbenih proizvodov“ z oznako CE na trgu ali njihove uporabe, „kadar navedene lastnosti ustrezajo zahtevam za tako uporabo v tej državi članici“.

68 V tem okviru bi možnost držav članic, da sprejmejo nacionalne določbe za ureditev svojih lastnih metod za ocenjevanje „gradbenih proizvodov“ glede vidikov, ki niso zajeti v harmoniziranem standardu, lahko omejila prosti pretok gradbenih proizvodov, ki ustrezajo harmoniziranemu standardu, v nasprotju s ciljem Uredbe št. 305/2011, ker bi bili lahko proizvajalci „gradbenih proizvodov“ soočeni s tako različnimi nacionalnimi postopki in merili, da bi bil lahko oviran dejanski dostop njihovih proizvodov na trg. Če „gradbeni proizvod“ ni ali ni v celoti zajet v harmoniziranem standardu, zaradi česar v skladu z obstoječim harmoniziranim standardom ni mogoče v celoti oceniti lastnosti v zvezi z njihovimi bistvenimi značilnostmi, mora proizvajalec po potrebi v skladu s členom 19 navedene uredbe vložiti zahtevo za evropsko tehnično oceno.

69 Vendar Uredba št. 305/2011, kot je opozorjeno v njeni uvodni izjavi 3, ne sme vplivati na pravico držav članic, da določijo zahteve, ki so po njihovem mnenju potrebne za zagotovitev zaščite zdravja, okolja in delavcev pri uporabi gradbenih proizvodov.

70 Iz tega sledi, da lahko država članica določi posebna pravila v zvezi z namestitvijo in uporabo „gradbenih proizvodov“, če ta pravila ne vsebujejo zahtev, ki odstopajo od harmoniziranih standardov, glede ocenjevanja navedenih proizvodov ali uporabe znaka CE na teh proizvodih.

71 V obravnavanem primeru Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava s tem, da je v točki 102 prve izpodbijane sodbe presodilo, da Komisija ne sme sprejeti pridržka, ki bi določal, da lahko države članice uvedejo svoje nacionalne določbe o preskusnih metodah in preverjanjih glede izpusta drugih nevarnih snovi.

72 Poleg tega je Splošno sodišče v točkah 51 in 55 druge izpodbijane sodbe pravilno ugotovilo, da uporaba rezervoarjev na potresnih ali poplavnih območjih ne spada na področje uporabe zadevnih harmoniziranih standardov, tako da jih v okviru postopka iz člena 18(2) Uredbe št. 305/2011 v zvezi s tem ni bilo mogoče dopolniti z omejitvijo.

73 Kot je bilo navedeno v točki 70 te sodbe, pa lahko države članice določijo posebna pravila v zvezi z namestitvijo in uporabo „gradbenih proizvodov“, če navedena pravila ne vsebujejo zahtev, ki odstopajo od harmoniziranih standardov, ki izhajajo iz Uredbe št. 305/2011.

74 Na tretjem mestu, čeprav so harmonizirani standardi v skladu s povezanimi določbami člena 2, točka 4, člena 3(1) in (2) ter člena 17(3) Uredbe št. 305/2011 vezani na bistvene značilnosti „gradbenih proizvodov“ in osnovne zahteve za „gradbene objekte“, pa namen te uredbe ni uskladitev zahtev, ki

veljajo za te objekte, ampak le podrobnih pravil za ocenjevanje in izjavo o lastnostih „gradbenih proizvodov“. Ker morajo metode in merila za ocenjevanje lastnosti „gradbenih proizvodov“, ki so opredeljeni v harmoniziranih standardih, le omogočati, da se zagotovi, da lastnosti navedenih proizvodov izpolnjujejo bistvene značilnosti, ki se nanašajo na osnovne zahteve za „gradbene objekte“, namen teh standardov ni, da sami po sebi zagotovijo spoštovanje osnovnih zahtev.

75 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče v prvi izpodbijani sodbi pravilno uporabilo ta načela, ko je v točki 95 te sodbe ugotovilo, da na eni strani namen harmoniziranih standardov ni zagotoviti spoštovanje osnovnih zahtev za „gradbene objekte“, ki jih določijo države članice, ampak da morajo na drugi strani v določbah o „gradbenih proizvodih“, ki zagotavljajo spoštovanje osnovnih zahtev, za zagotovitev prostega pretoka teh proizvodov uporabiti harmonizirana standarda glede ocenjevanja lastnosti navedenih proizvodov.

76 Prav tako je Splošno sodišče v točki 96 iste sodbe pravilno odločilo, da Komisiji ni treba preveriti, ali zadevna harmonizirana standarda zagotavljata spoštovanje osnovnih zahtev za „gradbene objekte“ v zvezi z izpustom drugih nevarnih snovi, ker je namen harmoniziranih standardov omogočiti oceno lastnosti „gradbenih proizvodov“.

77 Glede druge izpodbijane sodbe je Splošno sodišče v točki 49 te sodbe pojasnilo, da zahteva za vpis pridržka na področje uporabe sklicev zadevnih harmoniziranih standardov nikakor ne more uspeti na podlagi člena 18(2) Uredbe št. 305/2011, ker „je njen namen, da se navedenima standardoma doda dodatna zahteva glede namestitve ali uporabe rezervoarjev na potresnih ali poplavnih območjih“, čeprav taka možnost dodajanja v navedeni določbi ni določena.

78 Splošno sodišče je torej pravilno preverilo skladnost zadevnih standardov z ustreznimi mandati in navedlo razloge, zakaj Komisija ni bila zavezana preveriti spoštovanja osnovnih zahtev.

79 Na četrtem in zadnjem mestu je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče v točki 105 prve izpodbijane sodbe in v točki 58 druge izpodbijane sodbe zgolj poudarilo, da Komisija ni storila očitne napake pri presoji.

80 Iz tega sledi, da je treba drugi in tretji pritožbeni razlog v zadevi C-475/19 P ter prvi in drugi pritožbeni razlog v zadevi C-688/19 P zavrniti.

81 Ob upoštevanju vseh navedenih preudarkov je treba pritožbi v celoti zavrniti.

Stroški

82 Sodišče v skladu s členom 184(2) Poslovnika odloči o stroških, če pritožba ni utemeljena ali če je utemeljena in Sodišče samo dokončno odloči v sporu. V skladu s členom 138(1) navedenega poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

83 Ker v obravnavani zadevi Zvezna republika Nemčija s svojimi predlogi ni uspela in ker je Komisija predlagala, naj se ji naloži plačilo stroškov, ji je treba naložiti plačilo stroškov Komisije v zvezi s tema pritožbama in postopkoma pred Splošnim sodiščem.

84 V skladu s členom 140(1) Poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) istega poslovnika, se državam članicam in institucijam, ki so intervenirale v postopku, naloži plačilo svojih stroškov.

85 Republika Finska, ki je intervenirala v tožbenem postopku pred Splošnim sodiščem in je sodelovala v postopku pred Sodiščem, bo nosila svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. **Pritožbi se zavrneta.**

2. **Zvezna republika Nemčija poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je Evropska komisija priglasila v okviru teh pritožb in postopkov pred Splošnim sodiščem Evropske unije.**

3. **Republika Finska nosi svoje stroške.**

Podpisi